

Lovforslaget som Helhed fattes under Forhandling.

Ingen begjærede Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.) vedtoges enstemmig med 75 Stemmer.

Lovforslaget bliver nu at tilstille Statsraadet.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Anden Behandling af Forslag til Lov om Forholdsregler til Beskyttelse af undersjøiske Telegrafledninger.

Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 31.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 237—39; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B.).

Formanden (Berg): Da Betænkningen har foreligget den i Forretningsordenen forestrevede Tid, behøves Thingets Samtykke ikke til Behandlingen.

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet noget Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragrafer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling fattes under Forhandling under Et.

Ordføreren (C. Hage): Dette lille Lovforslag gaar, som det vil være bekendt ud paa for Danmarks Bedkommende at godkjende og gennemføre den i Fjor afsluttede internationale Overenskomst om Beskyttelse af undersjøiske Telegrafkabler. De Regler, som denne Overenskomst fastsætter, og det Ansvar, som den bestemmer, at deres Overtrædelse medfører, kræver hos os, og formodentlig for de fleste Landes Bedkommende, der have deltaget i Overenskomsten, i alt Fald tilbørlig en Sanktion fra Lovgivningsmagts Side. Det er denne Sanktion, som dette Lovforslag tilsigter. Efter Sagens Bestaaenhed har der for Udvalget ikke været Anledning til at stille Forslag om væsentlige Forandringer. Af de stillede Ændringsforslag gaa kun to ud paa nogen reel Forandring, medens de øvrige maa opfattes som Redak-

tionsændringer. — Hvad først Redaktionsændringerne angaar, maa jeg bemærke, at der under Behandlingen af dette Lovforslag har vist sig en ualmindelig stærk Tilbøielighed til at indføre Uklarheder og Overflødigheder i Lovens Text. Der er saaledes i Landsstinget i § 5 og § 6 indsat en Tilføining om, at de deri indeholdte Regler skal gjælde ikke blot paa Søterritoriet, men ogsaa udenfor dette, en Tilføining, der, saavidt jeg ser, maa anses for at være ganske overflødig. Den er ogsaa bleven betegnet som saadan af den høitærkede Minister. Da den imidlertid ikke gjør nogen Skade, have vi ikke foreslaaet at lade den gaa ud, men indskrænket os til at foreslaa en lille Ændring til § 6 for i alt Fald at gjøre Tilføiningen ensartet og korrekt. — Hvad derimod angaar § 1 i Lovforslaget, er Forholdet et andet. Denne Paragraf fandtes ikke i Regjeringens oprindelige Forslag, men er bleven indsat af Landsstinget. Det maa sikkert billiges, at den er optagen. Man har indvendt imod den, at den er overflødig, idet der allerede i den gjældende Straffelov skulde være tilstrækkelige Bestemmelser med Hensyn til det Forhold, den omhandler; men Rigtigheden heraf forekommer mig i alt Fald meget tvivlsom, og det maa derfor anses for rettest at bibeholde denne Paragraf. Derimod kan det ikke anses for heldigt, at den er løst og uklart affattet. Man har indskrænket sig til ordret at optage Texten fra den danske Oversættelse af Konventionen og har indført denne i Loven med en enkelt Tilføielse. Men det er en daarlig Oversættelse af en ikke god Originaltext. Der er derfor i Paragrafens otte Linier fremkommet omtrent lige saa mange Unøjagtigheder eller Uklarheder. Strax i første Linie forekommer Udtrykket: „tilregnelig Uagtsomhed“. Dette Udtryk synes i alt Fald ikke at være sproglig heldigt. „Tilregnelig“ Uagtsomhed synes at forudsætte som sin Modsetning, at der eksisterer Noget, som maa kaldes „utilregnelig Uagtsomhed“, men hvad det skulde være, forstaar jeg ikke. En Uagtsomhed, der ikke er tilregnelig, er efter sin Natur ingen Uagtsomhed. Jeg er gjort opmærksom paa, at Udtrykket forekommer i den juridiske Terminologi ikke i den Betydning, at den tager Hensyn til Bedkommendes mentale Tilregnelighed, men saaledes at derved forstaas en saadan Grad af Uagtsomhed, som med Rette kan regnes Bedkommende til Last. Men i hvor stort Omfang, og om overhovedet dette Udtryk er gaaet over i selve Lovsproget, er jeg ikke paa det Reene med. Det benyttes f. Ex. ikke i Straffelovens § 295, der indeholder de gjældende Bestemmelser om